

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/27/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124202257
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:8124202257.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/27/2024

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX E., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie č. 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova č. 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.871,95 Eur s prísl., takto

rozhodol:

7Csp/27/2024

- Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 100 EUR, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu z a m i e t a .
- Žalobca m á vo vzťahu k žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

7Csp/27/2024

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 18.03.2024 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.871,95 EUR s tým, že v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 9Csp/74/2022 o vydanie bezdôvodného obohatenia, bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný, keď rozsudok súdu nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2022. Ak má primerané finančné zadostučinenie reálne plniť svoj účel, tak je ho možné priznať len v takej výške, aby malo nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárna funkciu, ale aby malo tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadostučinenie priznané v symbolickej výške spĺňať nemôže. Primerané finančné zadostučinenie požaduje vo výške 3.871,95 Eur, táto suma zohľadňuje skutočnosť, že o túto sumu sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril v písomnom podaní zo dňa 04.04.2024, v ktorom uviedol, že požadovaná suma primeraného finančného zadosťučinenia predstavuje takmer polovicu poskytnutého úveru žalobkyni zo strany žalovaného. Žalobkyňa sa namiesto zodpovedného prístupu k splneniu svojho dlhu, po takmer 10 rokoch rozhodla podať túto žalobu. O nepoctivom zámere žalobkyne svedčí to, že sa nepokúsila vytykané nedostatky zmluvy odstrániť korektne v rámci zásady pacta sunt servanda, uzatvorením dodatku k zmluve, ale naopak iniciovala súdne konanie. Žalovaný žiada súd, aby konanie žalobcu posúdil aj cez prizmu dobrých mravov podľa § 3 Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného sa zo strany žalobkyne jedná o šikanózne vykonávanie práva. Ide o učebnicový príklad zneužitia spotrebiteľskej legislatívy. Aj ochrana spotrebiteľa má mať svoje medze. Pri priznávaní sumy PFZ žalovaný poukázal na konanie pred OS Prešov pod sp. zn. 13Csp/94/2018, kde súdom bola priznaná suma vo výške 100 Eur. Žalovaný odkázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. 9Cdo/15/2020 a 4Cdo/298/2020 a na závery z nich vyplývajúce. Zároveň žiadal aplikovať § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania v prípade, ak by súd žalobe žalobkyne hypoteticky vyhovel.

3. Žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 23.04.2024 zotrval na svojej právnej argumentácii. Uviedol, že ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje, aby rozhodnutie súdu v základnom konaní muselo výslovne obsahovať vo výroku porušenie konkrétneho ustanovenia. Žalovaný porušil svoju povinnosť, keď súd v základnom konaní konštatoval nedostatky zmluvy o úvere. Primeranosť sumy 3.871,95 Eur zodpovedá najmä postoju žalovaného, ako aj intenzite porušenia spotrebiteľských noriem. Žalobkyňa poukázala na prax všeobecných súdov pri priznávaní súm primeraného finančného zadosťučinenia, pričom sa nejedná o symbolické sumy napr. rozsudok 2Co/3/2018 suma priznaná 1.936,79 Eur, 5Co/134/2019 suma priznaná 1.313,2019 Eur, 7CoCsp/11/2020 suma 2.501 Eur ako aj ďalšie. Žalovaný vo svojej duplike zo dňa 15.05.2024 zotrval na svojej právnej argumentácii, poukázal na rozhodnutia súdov vydaných v obdobných veciach. Zároveň uviedol, že žalobkyňa si v spore pod sp. zn. 9Csp/74/2022 priebežne vyčíslila trovy konania vo výške 1.158,36 Eur.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

5. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu spisová značka 9Csp/74/2022 mal súd za preukázané, že súd rozsudkom číslo konania 9Csp/74/2022-224 zo dňa 28.11.2022 rozhodol o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni sumu 3.871,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 02.06.2022 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň rozhodol o určení neprijateľných zmluvných podmienkach v zmluvách žalovaného vo výroku č. IV. rozsudku. Rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 17.12.2022. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval absenciu náležitosti v zmluve o úvere a to podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zároveň uviedol, že má námietky voči transparentnosti, prehľadnosti a zrozumiteľnosti zmluvy, pretože tá má obsahovať jednoznačným vyjadrením také údaje, ktoré po dosadení čo aj len do internetovej kalkulačky na výpočet RPMN, majú viesť k výpočtu RPMN. Súd poukázal na nedostatok zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k). Súd konštatoval, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z.z.

6. Zo súdneho spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/74/2022 súd oboznámil výpoveď žalobkyne na pojednávaní dňa 14.11.2022 z obsahu ktorej vyplýva, že úver si od žalovanej vzala z dôvodu, že tam mala vedený účet. Predložila výplatné pásky za obdobie 3 mesiacov a povedali jej, že jej poskytnú úver 3.500 Eur. Nežiadala úver na bývanie, ani úver týkajúci sa stavebníctva. Poskytli jej úver so sporením. Banke povedala, že si chce kúpiť nové auto. V žiadnom prípade úver nechcela na byt, alebo na kúpu nehnuteľnosti, keďže byt vlastnila a dokladovala to aj Sipom. Žalobu podali z dôvodu, že s manželom čítali, že výška poplatkov mala byť 3.000 Eur a preplatili viac ako im banka ponúkala. Požiadala o pomoc združenie HOOS, zaslala im papiere a oni jej podali informácie. Združenie jej odporučil jeden známy, ktorý s nimi spolupracoval, zhruba pred dvomi rokmi.

7. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 16.09.2024 na ktorom právny zástupca žalobcu žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť, uviedol, že základ nároku je daný v základnom konaní pod sp. zn. 9Csp/74/2022, za primeranú považoval aj výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia. Prítomný právny zástupca žalovaného žiadal, aby súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol. Uviedol, že suma požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia predstavuje takmer

polovicu výšky úveru, ktorý poskytol žalovaný žalobkyni. Zároveň poukázal na vyčíslené trovy konania žalobcu v základnom konaní. Výšku požadovaného primeraného zadosťučinenia tak považoval za nedôvodnú. Uviedol, že primerané finančné zadosťučinenie nesmie predstavovať bezdôvodné obohacovanie sa spotrebiteľov. V prednese poukázal na rozhodnutia súdov, ktoré korešpondujú s týmto právnym názorom.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávných podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

10. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

11. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

12. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Zároveň ho treba chápať ako odmenu

za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že určením neprijateľnej zmluvnej podmienky je možné predpokladať, že dodávateľ ďalej v takomto konaní nebude pokračovať. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia, táto vždy závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to hlavne intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 citované ustanovenie má plniť satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadostučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom. Pod úspešné platenie porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

13. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že čo do základu je nárok žalobcu v celom rozsahu daný. Žalobca bol úspešný v predchádzajúcom súdnom spore pod spisovou značkou 9Csp/74/2022, keď súd rozsudkom č.k. 9Csp/74/2022-224 zo dňa 28.11.2022 vyhovel jeho žalobnému návrhu a uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 3.871,95 Eur s úrokom z omeškania. Súd bol toho názoru, že v zmluve o úvere absentujú základné náležitosti podľa § 9 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 17.12.2022. Čo do základu tak je možné konštatovať, že v súlade s § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, vznikol žalobcovi nárok na primerané finančné zadostučinenie. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 primerané finančné zadostučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadostučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti. Napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, zákon nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody alebo bezdôvodného obohatenia je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie, či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku pritom nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadostučinenie, úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti Zákona číslo 250/2007 Z.z. Žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa. Súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadostučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel.

14. Výška priznaného finančného zadostučinenia sa následne odvíjala od vlastnej úvahy súdu vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobcu. Konkrétna výška primeraného finančného zadostučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti a spĺňať požiadavku primeranosti. Žalobca si svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia odôvodnil len svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho práv ako spotrebiteľa, ktoré bol nútený brániť. Neuvedol, či konanie žalovaného a následne domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia, viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jeho súkromnom a spoločenskom živote. Keďže uvedenými skutočnosťami žalobca neargumentoval, súd považoval výšku primeraného

finančného zadosťučinenia v sume 100 EUR za v celom rozsahu dôvodnú. Vychádzal zo skutočnosti, že na strane žalovaného došlo k prijatiu splátok nad rámec poskytnutého úveru titulom vzniku bezdôvodného obohatenia práve pre prijatý záver súdu v základnom konaní o tom, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Neboli preukázané ďalšie negatívne dôsledky v súkromnom alebo spoločenskom živote žalobcu, ktoré by boli dôsledkom konania žalovaného pri uplatňovaní si nároku v základnom konaní pod spisovou značkou 9Csp 74/2022. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľov od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 2Co/137/2016, 17Co/17/2018 a 9Co/50/2018).

15. Súd poukazuje napr. na rozhodnutie KS v Prešove 9CoCsp/60/2022 zo dňa 14.03.2023, kde súd potvrdil rozhodnutie súdu 1. inštancie, ktorým rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 100 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia, kde v základnom konaní bol spotrebiteľ v spore o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy úspešný, rozhodnutie KS v Prešove 23CoCsp/7/2022 zo dňa 21.02.2023 potvrdená suma 50 EUR, OS Prešov 29Csp/112/2022 zo dňa 16.11.2022 priznaná suma 100 EUR, 9Csp/116/2022 zo dňa 07.11.2022 priznaná spotrebiteľovi suma 100 EUR, ako aj napr. 11Csp/8/2022 zo dňa 29.04.2022.

16. Súd priznal žalobcovi sumu 100 EUR titulom primeraného finančného zadosťučinenia, ktorú považuje za primeranú a postačujúcu a v prevyšujúcej časti jeho žalobný návrh ako nedôvodný zamietol.

17. Súd zamietol návrh žalovaného na vykonanie dokazovania vypočítaním žalobkyne. Súd poukazuje na to, že tento navrhovaný dôkaz považoval za neúčelný, nadbytočný a nehospodárny. Súd na pojednávaní dňa 16.09.2024 oboznámil výpoveď žalobkyne na pojednávaní dňa 14.11.2022 v spore pod sp. zn. 9Csp 74/2022. Žalobu skutkovo vymedzila svojím úspechom v základnom konaní zohľadňujúc, že súd zaviazal žalovaného vydať jej bezdôvodné obohatenie. Žiadne iné skutkové tvrdenia žalobkyňa v žalobe neuviedla ani netvrdila. Súd má tak za to, že žiadne iné okolnosti ako tie, ktoré tvrdila v žalobe by jej výsluchom neboli preukázané, preto tento dôkaz v celom rozsahu zamietol.

18. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 CSP dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 CSP zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

19. Na zdôraznenie svojho rozhodnutia pri rozhodovaní o trovách konania, súd uvádza, že nevzhliadol žiadny z dôvodov pre aplikáciu § 257 C.s.p. Bol to žalovaný, ktorý už v rámci kontraktachného procesu porušil svoje povinnosti napriek tomu, že ide o veľký korporát, ktorý disponuje právnym oddelením. Napriek týmto skutočnostiam zmluva, ktorú v pozícii veriteľa uzatváral so žalobkyňou ako dlžníčkou neobsahovala obligatórne náležitosti. Žalobkyňa sa musela svojho nároku domáhať súdnou cestou a žiadať súd, aby zaviazal žalovaného vydať jej bezdôvodné obohatenie a v spore aj bola úspešná, keď sa domohla svojho nároku. Súd z tohto dôvodu nevzhliadol žiaden z dôvodov, pre ktorý by žalobkyni ako procesne úspešnej strane sporu nepriznal náhradu trov konania a aplikoval výnimočné zákonné ustanovenie § 257 C.s.p.

Poučenie:

7Csp/27/2024

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.